Podatek i dziesięcina

Podatek – obowiązkowa składka na dochody państwa, pobierana przez rząd od dochodów pracowników i zysków przedsiębiorstw lub doliczana do kosztów niektórych towarów, usług i transakcji.

Dziesięcina – 10% rocznych plonów lub dochodów, dawniej pobierana jako podatek na utrzymanie Kościoła i duchowieństwa

Pięcioksiąg

I niech będzie błogosławiony Bóg Najwyższy, który wydał twoich wrogów w twoje ręce. I dał mu dziesięcinę ze wszystkiego. Rodzaju 14:20

A wszelka dziesięcina z ziemi, czy to z nasienia ziemi, czy z owoców drzewa, należy do Pana; jest poświęcona Panu. A jeśli ktoś chce wykupić choć część ze swoich dziesięcin, doda do niej piątą część. A co do dziesięciny z bydła i trzody, z bydła przechodzącego pod laską pasterską, dziesiąta część będzie poświęcona Panu. Księga Kapłańska 27:30-32

Lecz dziesięciny synów Izraela, które składają Panu jako ofiarę podniesienia, dałem Lewitom w dziedzictwo; dlatego powiedziałem im: Wśród synów Izraela nie będą mieli dziedzictwa. Tak mów do Lewitów i powiedz im: Gdy będziecie pobierać od synów Izraela dziesięciny, które wam dałem od nich jako wasze dziedzictwo, to złożycie z nich ofiarę podniesienia dla Pana, dziesiątą część dziesięciny. Tak i wy złożycie ofiarę podniesienia dla Pana ze wszystkich waszych dziesięcin, które otrzymujecie od synów Izraela, i oddacie z niej ofiarę podniesienia dla Pana kapłanowi Aaronowi. Lb 18:24, 26, 28

I złóżcie daninę Panu od mężów walecznych, którzy wyruszyli na wojnę: jedną duszę z pięciuset, zarówno z ludzi, jak i z bydła, osłów i owiec. Liczb 31:28

A danina Pańska z owiec wynosiła sześćset sześćdziesiąt piętnaście. Wołów było trzydzieści sześć tysięcy, z czego danina Pańska wynosiła sześćdziesiąt dwanaście. Osłów było trzydzieści pięćset, z czego danina Pańska wynosiła sześćdziesiąt jeden. Osób było szesnaście tysięcy, z czego danina Pańska wynosiła trzydzieści dwie osoby. Mojżesz oddał więc daninę, która była ofiarą podniesienia dla Pana, kapłanowi Eleazarowi, tak jak Pan rozkazał Mojżeszowi. Lb 31:37-41

I tam będziecie składać wasze całopalenia, ofiary krwawe, dziesięciny i ofiary podnoszenia z waszych rąk, śluby, ofiary dobrowolne oraz pierworodne bydła i trzody waszej. Wtedy będzie miejsce, które Pan, Bóg wasz, wybierze, aby tam zamieszkało Jego imię. Tam będziecie składać wszystko, co wam nakazuję: całopalenia, ofiary krwawe, dziesięciny i ofiary podnoszenia z waszych rąk oraz wszystkie wybrane śluby, które złożycie Panu. Nie będziesz mógł jeść w obrębie swoich bram dziesięciny ze zboża swego, wina swego, oliwy swego, pierworodnych bydła swego i trzody swojej, ani żadnego ze ślubów, które złożysz, ani ofiar dobrowolnych swoich, ani ofiary podnoszenia z waszych rąk. Powtórzonego Prawa 12:6,11,17

Będziesz wiernie oddawał dziesięcinę z wszelkiego plonu twego ziarna, jaki pole wydaje rok po roku. Będziesz jadł przed Panem, Bogiem twoim, na miejscu, które On wybierze, aby tam umieścić swoje imię, dziesięcinę z twego zboża, z twego wina, z twej oliwy i z pierworodnych bydła i trzody, abyś nauczył się bać Pana, Boga swego, po wszystkie dni. Po upływie trzech lat odłożysz całą dziesięcinę

z plonu twego w tym samym roku i złożysz ją w twoich bramach. Wtedy przyjdzie lewita (gdyż nie ma z tobą działu ani dziedzictwa), obcy, sierota i wdowa, którzy są w twoich bramach, i będą jedli, i nasycą się, aby ci błogosławił Pan, Bóg twój, w każdym dziele ręki twojej, które czynisz. 5 Mojż. 14:22-23, 28-29

A obchodzić będziesz Święto Tygodni dla Pana, Boga twego, z daniną dobrowolnej ofiary twej ręki, którą złożysz Panu, Bogu twemu, według tego, jak ci pobłogosławił Pan, Bóg twój. Powtórzonego Prawa 16:10

Gdy zbliżysz się do miasta, by z nim walczyć, ogłoś mu pokój. A jeśli ono odpowie ci pokojowo i otworzy ci drogę, wtedy cały lud, który się w nim znajduje, będzie ci płacił daniny i będzie ci służył. Powtórzonego Prawa 20:10-11

Gdy w trzecim roku, który jest rokiem dziesięciny, zakończysz składanie dziesięciny ze wszystkich twoich plonów i oddasz ją Lewicie, obcemu, sierocie i wdowie, aby mogli jeść w twoich bramach i nasycić się, 5 Mojżeszowa 26:12

Historia

I nie wypędzili Kananejczyków, którzy mieszkali w Gezer, lecz Kananejczycy pozostali wśród Efraimitów aż do dnia dzisiejszego i służą pod daniną. Jozuego 16:10

A jednak, gdy synowie Izraela stali się silniejsi, nałożyli na Kananejczyków daninę, lecz nie wypędzili ich całkowicie. Jozuego 17:13

I stało się, gdy Izrael był silny, że nałożył na Kananejczyków daninę, lecz nie wypędził ich całkowicie. Ani Zebulon nie wypędził mieszkańców Kitronu, ani mieszkańców Nahalolu; lecz Kananejczycy mieszkali pośród nich i stali się dannikami. Ani Naftali nie wypędził mieszkańców Bet-Szemesz ani mieszkańców Bet-Anat; lecz mieszkał pośród Kananejczyków, mieszkańców tej ziemi; niemniej jednak mieszkańcy Bet-Szemesz i Bet-Anat stali się dla nich dannikami. Amoryci natomiast mieszkali na górze Cheres w Ajjalonie i w Szaalbim; jednak ręka rodu Józefa przeważyła, tak że stali się dannikami. Sędziowie 1:28, 30, 33, 35

Adoram zaś był przełożonym nad daninami, a Jozafat, syn Achiluda, był kronikarzem. 2 Samuela 10:24

Achiszar zaś był przełożonym nad domem, a Adoniram, syn Abdy, był przełożonym nad daninami. 1 Królów 4:6

Ich dzieci, które pozostały po nich w kraju, a których również synowie Izraela nie byli w stanie całkowicie wytępić, nałożył Salomon daninę w postaci niewolniczej służby aż do dnia dzisiejszego. 1 Królów 9:21

Wtedy król Roboam posłał Adorama, który był przełożonym danin, i cały Izrael ukamienował go kamieniami, tak że umarł. Wtedy król Roboam pospieszył, aby wsiąść na rydwan i uciec do Jerozolimy. 1 Królów 12:18

I kazał go faraon Neko uwięzić w Ribli, w kraju Chamat, aby nie panował w Jerozolimie, i nałożył na kraj daninę w wysokości stu talentów srebra i talentu złota. 2 Królów 23:33

I Jojakim dał faraonowi srebro i złoto, lecz on nałożył podatek na ziemię, aby dać pieniądze według rozkazu faraona. Zmusił też lud ziemi do zapłaty srebra i złota, każdego według jego podatku, aby dać je faraonowi Neko. 2 Królów 23:35

A co do całej ludności, która pozostała z Chetytów, Amorytów, Peryzzytów, Chiwwitów i Jebusytów, która nie była z Izraela, oprócz ich synów, którzy pozostali po nich w kraju i których Izraelici nie wytępili, to Salomon zmusił ich do płacenia daniny aż do dnia dzisiejszego. 2 Kronik 8:7-8

Wtedy król Roboam posłał Hadorama, nadzorcę danin, ale Izraelici ukamienowali go kamieniami, tak że umarł. Lecz król Roboam pospieszył, aby wsiąść na rydwan i uciec do Jerozolimy. 2 Kronik 10:18

A strach przed Panem padł na wszystkie królestwa ziem otaczających Judę, tak że nie podjęły wojny z Jozafatem. Również Filistyni przynieśli Jozafatowi dary i daninę w srebrze; Arabowie zaś przynieśli mu trzody, siedem tysięcy siedemset baranów i siedem tysięcy siedemset kóz. Jozafat zaś stał się niezwykle wielki i zbudował w Judzie zamki i miasta spichlerzy. 2 Kronik 17:10-12

A gdy tylko rozeszło się to przykazanie, synowie Izraela przynieśli w obfitości pierwociny zboża, wina, oliwy, miodu i wszelkiego plonu pola; i dziesięcinę ze wszystkiego przynieśli w obfitości. Również synowie Izraela i Judy, którzy mieszkali w miastach Judy, przynieśli dziesięcinę z wołów i owiec oraz dziesięcinę z rzeczy poświęconych Panu, Bogu ich, i ułożyli je w stosy. I przynieśli ofiary, dziesięciny i rzeczy poświęcone wiernie, nad którymi dowodził lewita Konaniasz, a jego brat Szimei był drugim. 2 Kronik 31:5-6,12

Oto odpis listu, który wysłali do niego, do króla Artakserksesa: Słudzy twoi, ludzie po tej stronie rzeki, i w tym czasie. Niech będzie wiadome królowi, że Żydzi, którzy od ciebie przybyli do nas, przybyli do Jerozolimy, odbudowując buntownicze i złe miasto, i wznieśli jego mury, i położyli fundamenty. Niech będzie wiadome królowi, że jeśli to miasto zostanie odbudowane, a mury ponownie wzniesione, to nie będą płacić cła, daniny i cła, i w ten sposób uszczuplisz dochody królów. Ezdrasz 4:11-13

List, który do nas wysłaliście, został wyraźnie odczytany przede mną. I wydałem rozkaz, i przeprowadzono dochodzenie, i okazało się, że to miasto od dawna buntowało się przeciwko królom, że doszło w nim do buntu i buntu. Byli też potężni królowie nad Jerozolimą, którzy panowali nad wszystkimi krajami za rzeką; i płacono im cło, daniny i cło. Wydajcie teraz rozkaz, aby ci ludzie przestali działać i aby to miasto nie zostało odbudowane, dopóki nie otrzymam innego rozkazu ode mnie. Ezdrasz 4:18-21

Nadto wydaję rozporządzenie, co macie uczynić starszym tych Żydów w sprawie budowy tego domu Bożego: z majątku królewskiego, z daniny za rzeką, należy natychmiast wypłacić tym ludziom koszty, aby nie byli wstrzymywani. Ezdrasz 6:8

Zaświadczamy wam również, że w odniesieniu do kapłanów i lewitów, śpiewaków, odźwiernych, netynejczyków i sług tego domu Bożego nie wolno nakładać na nich cła, daniny ani cła. Ezdrasz 7:24

Byli też tacy, którzy mówili: „Pożyczyliśmy pieniędzy na daninę królewską, a to na nasze ziemie i winnice”. Nehemiasz 5:4

I że pierwociny naszego ciasta, nasze ofiary i owoce wszelkiego rodzaju drzew, wino i oliwę, będziemy przynosić kapłanom do komnat domu Boga naszego, a dziesięciny z naszej ziemi Lewitom, aby ci sami Lewici mieli dziesięciny we wszystkich miastach naszego pola uprawnego. A kapłan, syn Aarona, będzie z Lewitami, gdy Lewici będą pobierać dziesięciny. Lewici zaś będą wnosić dziesięcinę z dziesięciny do domu Boga naszego, do komnat, do skarbca. Nehemiasz 10:37-38

W tym czasie ustanowiono zarządców komnat dla skarbców, dla ofiar, dla pierwocin i dla dziesięcin, aby zbierali do nich z pól miejskich części Prawa dla kapłanów i Lewitów. Juda bowiem radowała się z powodu kapłanów i Lewitów, którzy czekali. Nehemiasz 12:44

I przygotował dla niego wielką komnatę, gdzie dawniej składano ofiary z pokarmów, kadzidło, naczynia, dziesięciny ze zboża, młodego wina i oliwy, które nakazano dawać lewitom, śpiewakom i odźwiernym, a także ofiary kapłanów. Wtedy cały Judejczyk przyniósł dziesięcinę ze zboża, młodego wina i oliwy do skarbców. Nehemiasz 13:5,12

A król Aswerus nałożył daninę na ziemię i wyspy morskie. Estera 10:1

Prorocy

Wtedy na jego miejscu powstanie poborca podatków w chwale królestwa, lecz w ciągu niewielu dni zostanie zniszczony – ani w gniewie, ani w bitwie. Daniel 11:20

Przyjdźcie do Betel i grzeszcie, w Gilgal pomnóżcie grzechy, składajcie ofiary wasze każdego ranka i dziesięciny wasze po trzech latach, składajcie ofiarę dziękczynną z zakwasem, ogłaszajcie i ogłaszajcie dobrowolne ofiary, bo to wam się podoba, synowie Izraela – mówi Pan Bóg. Amos 4:4-5

Czy człowiek może okraść Boga? A jednak mnie okradliście. Lecz mówicie: W czym cię okradliśmy? W dziesięcinach i ofiarach. Jesteście przeklęci, bo mnie okradliście, cały ten naród. Przynieście wszystkie dziesięciny do spichlerza, aby był zapas w moim domu, i wystawcie mnie teraz na próbę, mówi Pan Zastępów, czy wam nie otworzę zaworów niebieskich i nie wyleję na was błogosławieństwa w przeobfitości. I zgromię pożeracza dla waszego dobra, i nie zniszczy plonów waszej ziemi; a wasza winorośl nie wyda swego owocu przed czasem na polu, mówi Pan Zastępów. I wszystkie narody będą was nazywać błogosławionymi, bo będziecie krajem rozkoszy, mówi Pan Zastępów. Malachiasza 3:8-12

Ewangelie

A gdy przyszli do Kafarnaum, ci, którzy pobierali podatki, przystąpili do Piotra i zapytali: „Czyż pan twój nie płaci podatków?". On odpowiedział: „Tak". A gdy wszedł do domu, Jezus zaprotestował, mówiąc: „ Co ci się zdaje, Szymonie? Od kogo królowie ziemscy pobierają podatki lub cła? Od własnych dzieci czy od obcych?" Piotr mu rzekł: „Od obcych". Jezus mu rzekł: „ Więc dzieci są wolne. Lecz, abyśmy ich nie zgorszyli, idź nad morze, zarzuć wędkę i weź pierwszą złowioną rybę; a otworzysz jej usta, a znajdziesz drachmę; weź ją i daj im za mnie i za siebie". Ewangelia Mateusza 17:24-27

Wtedy faryzeusze poszli i naradzali się, jak go wciągnąć w tę mowę. I wysłali do Niego swoich uczniów wraz z herodianami, mówiąc: Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz, i nie dbasz o nikogo, bo nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedz nam więc: Co o tym sądzisz? Czy wolno płacić podatek Cezarowi, czy nie? Lecz Jezus, spostrzegłszy ich

nieprawość, rzekł: Czemu Mnie wystawiacie na próbę, obłudnicy? Pokażcie mi ten podatek. I przynieśli Mu denara. I zapytał ich: Czyj jest ten obraz i napis? Odpowiedzieli Mu: Cezara. Wtedy rzekł im: Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga. Ewangelia Mateusza 22:15-21

Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Bo dajecie dziesięcinę z mięty, anyżu i kminku, a zaniedbaliście tego, co ważniejsze w Prawie: sądu, miłosierdzia i wiary. Te rzeczy powinniście byli czynić, a tamtych nie zaniedbywać. Ewangelia Mateusza 23:23

A gdy przyszli, rzekli do Niego: Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i na nikim Ci nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką, lecz drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Czy wolno płacić podatek Cezarowi, czy nie? Mamy dać, czy nie? On zaś, znając ich obłudę, rzekł do nich: Czemu Mnie wystawiacie na próbę? Przynieście mi denara, abym go zobaczył. I przynieśli. A On rzekł do nich: Czyj jest ten obraz i napis? Odpowiedzieli Mu: Cezara. A Jezus, odpowiadając, rzekł im: Oddajcie Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga. I dziwili się Mu. Ewangelia Marka 12:14-17

A Jezus usiadł naprzeciw skarbony i przypatrywał się, jak ludzie wrzucali pieniądze do skarbony, a wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też pewna uboga wdowa i wrzuciła dwa grosze, co stanowiło jeden grosz. Wtedy przywołał uczniów swoich i rzekł im: Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy, którzy wrzucali do skarbony. Wszystko bowiem, co wrzucali z tego, co im zbywało, ona zaś z niedostatku swego wrzuciła wszystko, co miała, całe swoje utrzymanie. Ewangelia Marka 12:41-44

I stało się w owym czasie, że wyszedł dekret Cezara Augusta, żeby spisać cały świat. (A ten spis odbył się po raz pierwszy, gdy Cyreniusz był namiestnikiem Syrii.) I wszyscy poszli, aby się dać spisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, (ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida). Aby dać się spisać z Maryją, poślubioną sobie małżonką, która była brzemienna. (Łk 2,1-5)

Lecz biada wam, faryzeusze! Bo dajecie dziesięcinę z mięty i ruty, i wszelkiego rodzaju ziół, a pomijacie sąd i miłość Bożą. To należało czynić, a tamtego nie zaniedbywać. Łukasza 11:42

Dwóch ludzi weszło do świątyni, aby się modlić: jeden faryzeusz, a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak się w duchu modlił: Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, zdziercy, oszuści, cudzołożnicy, albo jak ten celnik. Poszczę dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co posiadam. A celnik, stojąc z daleka, nie śmiał nawet oczu podnieść ku niebu, lecz bił się w pierś, mówiąc: Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu. Łk 18,10-13

I pytali Go, mówiąc: Nauczycielu, wiemy, że słusznie mówisz i nauczasz, i nie przyjmujesz osoby żadnego człowieka, ale drogi Bożej nauczasz w prawdzie: Czy wolno nam płacić podatek Cezarowi, czy nie? Lecz On, spostrzegłszy ich podstęp, rzekł do nich: Czemu Mnie wystawiacie na próbę? Pokażcie mi denara. Czyj jest na nim obraz i napis? Odpowiedzieli: Cezara. A On rzekł do nich: Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga. Łk 20,21-25

I podniósłszy oczy, ujrzał bogaczy wrzucających swe dary do skarbony. Ujrzał też pewną ubogą wdowę, wrzucającą tam dwa grosze. I rzekł: Zaprawdę, powiadam wam, że ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy inni. Wszyscy bowiem wrzucili na ofiary Boże to, co im zbywało, ta zaś z niedostatku swego wrzuciła wszystko, co miała na utrzymanie. Łk 21,1-4

I całe ich mnóstwo powstało, i zaprowadziło Go do Piłata. I zaczęli Go oskarżać, mówiąc: „Stwierdziliśmy, że ten podburza naród i zabrania płacić podatki Cezarowi, podając się za Mesjasza, Króla". I zapytał Go Piłat: „Czy Ty jesteś Królem Żydowskim?". On mu odpowiedział: „ Ty jesteś tym, kim jesteś". Wtedy Piłat rzekł do arcykapłanów i ludu: „Nie znajduję żadnej winy w tym człowieku". Łk 23,1-4

Po tym człowieku, w czasie spisu ludności, wystąpił Judasz z Galilei i pociągnął za sobą wielu ludzi. On również zginął, a wszyscy, którzy mu byli posłuszni, zostali rozproszeni. Dzieje Apostolskie 5:37

Listy

Dlatego też podatki płacicie, bo są sługami Bożymi i ustawicznie zajmują się tą właśnie sprawą. Oddawajcie więc każdemu to, co mu się należy: komu podatek podatek; komu cło cło; komu bojaźń bojaźń; komu cześć cześć. Rzymian 13:6-7

I zaprawdę ci, którzy są z synów Lewiego, którzy otrzymują urząd kapłański, mają nakaz pobierania dziesięciny od ludu zgodnie z Prawem, to jest od swoich braci, chociaż wywodzą się z lędźwi Abrahama. Lecz ten, którego pochodzenie nie jest z nich liczone, otrzymał dziesięcinę od Abrahama i pobłogosławił tego, który miał obietnice. I bez żadnej sprzeczności, mniejsze jest błogosławione przez lepsze. I tu ludzie, którzy umierają, otrzymują dziesięciny; tam zaś przyjmuje je ten, o którym świadectwo jest wydane, że żyje. I jeśli mogę tak powiedzieć, również Lewi, który pobiera dziesięciny, złożył dziesięcinę w Abrahamie. List do Hebrajczyków 7:5-9

Apokryfy

Lud wziął więc Joachaza, syna Jozjasza, i ustanowił go królem w miejsce Jozjasza, jego ojca, gdy miał dwadzieścia trzy lata. Panował on w Judei i w Jerozolimie przez trzy miesiące, po czym król egipski odsunął go od panowania w Jerozolimie. Nałożył też podatek na ziemię w wysokości stu talentów srebra i jednego talentu złota. 1 Ezdrasza 1:34-36

Do króla Artekserksesa, naszego pana, Twoich sług, Ratuma, pisarza, Semelliusza, reszty ich rady oraz sędziów z Celosyrii i Fenicji. Niech teraz będzie wiadome królowi, panu, że Żydzi, którzy od ciebie do nas przybyli, przybywszy do Jerozolimy, tego buntowniczego i niegodziwego miasta, budują rynki, naprawiają jego mury i kładą fundamenty świątyni. A jeśli to miasto i jego mury zostaną odbudowane, nie tylko odmówią płacenia daniny, ale i zbuntują się przeciwko królom. 1 Ezdrasza 2:17-19

Podobnie ci, którzy nie są żołnierzami i nie biorą udziału w wojnach, lecz zajmują się rolnictwem, gdy zbierają to, co zasiali, przynoszą to królowi i zmuszają się wzajemnie do płacenia daniny królowi. 1 Ezdrasza 4:6

Ponadto napisał dla wszystkich Żydów, którzy wychodzili z jego królestwa do judaizmu, o ich wolności, aby żaden urzędnik, żaden władca, żaden namiestnik ani skarbnik nie wkraczał siłą do ich bram; i aby cały kraj, który posiadają, był wolny od daniny; i aby Edomici oddawali wioski Żydów, które wówczas posiadali; tak, że co roku dawane będzie dwadzieścia talentów na budowę świątyni, aż do czasu jej odbudowania; i kolejne dziesięć talentów rocznie na utrzymanie ofiar całopalnych na ołtarzu każdego dnia, jako że mieli przykazanie składać siedemnaście; i że wszyscy, którzy wyszli z

Babilonu, aby budować miasto, powinni mieć pełną wolność, zarówno oni, jak i ich potomkowie, oraz wszyscy kapłani, którzy wyszli. 1 Ezdrasza 4:49-53

A ludzie tam byli oddani buntowi i wojnie. W Jerozolimie panowali potężni i okrutni królowie, którzy panowali i pobierali daniny w Celosyrii i Fenicji. 1 Ezdrasza 2:27

Rozkazałem też, aby ją odbudowano w całości i aby pilnie starali się pomagać tym, którzy są z wygnańców Żydów, aż dom Pański zostanie ukończony. A z daniny Celosyrii i Fenicji część starannie należy dać tym ludziom na ofiary Pańskie, to jest Zorobabelowi, namiestnikowi, na woły, barany i jagnięta; a także zboże, sól, wino i oliwę, i to stale, każdego roku, bez dalszych pytań, zgodnie z tym, co kapłani w Jerozolimie będą oznaczać, aby codziennie je wydawać. Aby ofiary były składane Bogu Najwyższemu za króla i jego dzieci, i aby mogli się modlić o ich życie. 1 Ezdrasza 6:28-31

Nakazuję wam także, abyście nie pobierali żadnego podatku ani żadnego innego daniny od żadnego z kapłanów, lewitów, śpiewaków, odźwiernych, sług świątyni ani od nikogo, kto pełni służbę w tej świątyni, i aby nikt nie miał prawa nakładać na nich czegokolwiek. 1 Ezdrasza 8:22

Przy każdym darze okazuj radosne oblicze i z radością poświęcaj dziesięcinę swoją. Mądrość Syracha 35:9

I zebrał bardzo silne wojsko i panował nad krajami, narodami i królami, którzy stali się jego dannikami. 1 Machabejska 1:4

A gdy upłynęły dwa lata, król posłał do miast judzkich swego naczelnego poborcę danin, który przybył do Jerozolimy z licznym tłumem i przemawiał do nich pokojowo, lecz wszystko to było oszustwem. Gdy bowiem dali mu wiarę, nagle napadł na miasto, zadał mu wielką klęskę i zgładził wielu Izraelitów. 1 Machabejska 1:29-30

Niemniej jednak, widząc, że pieniądze w jego skarbcach się wyczerpały, a podatki w kraju były niewielkie z powodu niezgody i zarazy, które sprowadził na kraj, znosząc dawne prawa, obawiał się, że nie będzie już w stanie ponosić opłat ani rozdawać darów tak hojnie, jak to czynił wcześniej; miał bowiem więcej niż poprzedni królowie. Dlatego też, będąc w głębokim zamęcie, postanowił udać się do Persji, aby tam pobierać podatki od krajów i zgromadzić duże sumy pieniędzy. 1 Mch 3:29-31

Przynieśli też szaty kapłańskie, pierwociny i dziesięciny, a nazarejczyków pobudzili do działania, bo już wypełnili swoje dni. 1 Machabejska 3:49

I że byli to mężowie wielkiej waleczności. Opowiedziano mu również o ich wojnach i szlachetnych czynach, których dokonali wśród Galatów, i jak ich podbili, i zmusili do płacenia daniny. I że dzięki swej taktyce i cierpliwości podbili całe miejsce, choć było od nich bardzo daleko. I o królach, którzy nadciągnęli przeciwko nim z najdalszych zakątków ziemi, aż ich pokonali i zadali im wielką klęskę, tak że pozostali płacili im coroczną daninę. I jak go pojmali żywcem i zawarli przymierze, że on i ci, którzy po nim panowali, będą płacić wielką daninę i dawać zakładników, i to, co zostało uzgodnione (1 Mch 8,2-4).

A teraz was uwalniam i dla waszego dobra uwalniam wszystkich Żydów od danin, opłat za sól i podatków koronnych. I od tego, co mi się należy jako trzecia część, czyli od nasienia, i od połowy owoców drzew, uwalniam je od dziś, aby nie zostali oni zabrani z ziemi Judei ani z trzech dodanych

do niej stanów z Samarii i Galilei, od dziś na wieki. Niech Jerozolima i jej granice będą święte i wolne zarówno od dziesięcin, jak i podatków. 1 Machabejska 10:29-31

Ponadto każdego Żyda, który został uprowadzony jako jeniec z ziemi judzkiej, uwalniam swobodnie do dowolnej części mojego królestwa i chcę, aby wszyscy moi urzędnicy darowali mi nawet podatki od ich bydła. 1 Machabejska 10:33

Wtedy Jonatan zwrócił się do króla z prośbą, aby uwolnił Judeę od daniny, a także trzy stany wraz z krajem Samarii; i obiecał mu trzysta talentów. 1 Machabejska 11:28

A co do innych rzeczy, które do nas należą, z dziesięcin i ceł, które do nas należą, jak również z kopalń soli i podatków koronnych, które są nam należne, to zwalniamy je ze wszystkich na ich rzecz. 1 Machabejska 11:35

A jeśli chodzi o jakiekolwiek niedopatrzenie lub błąd popełniony aż do dnia dzisiejszego, odpuszczamy to, a także podatek koronny, który nam jesteście winni. A jeśli w Jerozolimie płacono jakąkolwiek inną daninę, nie będzie ona już płacona. 1 Machabejska 13:39

Teraz więc oddajcie miasta, które zdobyliście, oraz daniny z miejscowości, nad którymi uzyskaliście władzę poza granicami Judei. Albo dajcie mi za nie pięćset talentów srebra, a za szkodę, którą wyrządziliście, oraz daniny z miast, dalsze pięćset talentów. Jeśli nie, przyjdziemy i będziemy walczyć z wami. 1 Machabejska 15:30-31

Nikanor podjął się więc zarobienia na jeńcach żydowskich takiej sumy pieniędzy, która wystarczyłaby na pokrycie daniny dwóch tysięcy talentów, jaką król miał zapłacić Rzymianom. 2 Machabejska 8:10

Tak więc ten, który podjął się wypłacenia Rzymianom daniny za pomocą jeńców w Jerozolimie, rozgłosił, że Żydzi mają Boga, który będzie walczył za nich, a zatem nie można im wyrządzić krzywdy, ponieważ przestrzegają praw, które im dał. 2 Machabejska 8:36

Jasher

Kedorlaomer, król Elamu, odszedł od rodzin synów Chama i walczył z nimi, i podbił ich. Udał się do pięciu miast na równinie, walczył z nimi i podbił ich, i byli pod jego władzą. Służyli mu dwanaście lat i płacili mu roczny podatek. Jasher 11:10-11

W piątym roku pobytu Abrama w ziemi Kanaan mieszkańcy Sodomy i Gomory oraz wszystkich miast równiny zbuntowali się przeciwko władzy Kedorlaomera, króla Elamu. Wszyscy królowie miast równiny służyli Kedorlaomerowi przez dwanaście lat i płacili mu roczny podatek, ale w tych dniach, w trzynastym roku, zbuntowali się przeciwko niemu. Jasher 13:11

Wiemy, że królowie mają zwyczaj pobierania corocznego podatku od żyjących, ale ty nie tylko to czynisz, ale także od zmarłych pobierasz podatek każdego dnia. Król odpowiedział Rikajonowi: „Nie będziesz już nazywał się Rikajon, lecz Faraon, ponieważ pobierałeś podatek od zmarłych”. I nadał mu imię Faraon. Rikajon faraon przebiegle uzurpował sobie władzę w Egipcie i pobierał podatek od wszystkich mieszkańców Egiptu. Jaszer 14:19,27,31

Abram i wszyscy, którzy do niego należeli, wyruszyli znad potoku Egipcjanie i przybyli do Egiptu. Ledwo przekroczyli bramy miasta, gdy strażnicy stanęli przed nimi i rzekli: „Dajcie królowi dziesięcinę z tego, co macie, a potem możecie wejść do miasta". Abram i ci, którzy mu towarzyszyli, tak uczynili. Abram i ludzie, którzy mu towarzyszyli, przybyli do Egiptu, a gdy przybyli, przynieśli skrzynię, w której ukryta była Saraj, i Egipcjanie zobaczyli skrzynię. Słudzy królewscy podeszli do Abrama i zapytali: „Co masz w tej skrzyni, czego nie widzieliśmy? Otwórz teraz skrzynię i daj królowi dziesięcinę ze wszystkiego, co w niej jest". Jasher 15:8-10

A synowie Jakuba przysięgli im, że nie będą się z nimi mieszać, i wszyscy królowie Kanaanu również im przysięgli, i synowie Jakuba uczynili ich dannikami od tego dnia. Jasher 40:48

I cały Egipt był pod opieką Józefa, a Józef prowadził wojnę ze wszystkimi otaczającymi go wrogami i ich podbił; również cały kraj i wszystkich Filistynów aż do granic Kanaanu Józef podbił i wszyscy byli pod jego władzą i płacili Józefowi roczny podatek. I wszystkie kraje Filistynów, Kanaan i Sydon, i po drugiej stronie Jordanu, przynosiły Józefowi dary przez całe jego życie, a cały kraj był w ręku Józefa i przynosili mu coroczną daninę, zgodnie z przepisami, ponieważ Józef walczył ze wszystkimi otaczającymi go wrogami i ich podbił, a cały kraj był w ręku Józefa, a Józef siedział bezpiecznie na swoim tronie w Egipcie. Jasher 58:8,12

I stało się w osiemdziesiątym czwartym roku, to jest pięćdziesiątym roku panowania Hadada, syna Bedada, króla Edomu, że Hadad zebrał wszystkich synów Ezawa i przygotował całe swoje wojsko, około czterystu tysięcy ludzi, i skierował się do ziemi Moabu i wyruszył, by walczyć z Moabitami i zmusić ich do płacenia daniny. A gdy wszyscy synowie Midianu zginęli w bitwie, a synowie Moabu uciekli, Hadad zmusił w tym czasie cały Moab do płacenia daniny, i stali się pod jego władzą, i płacili roczny podatek zgodnie z nakazem, po czym Hadad zawrócił i wrócił do swojej ziemi. Jasher 62:6,13

Wyruszył więc Kikianus do Aramu i ludu Wschodu, walczył z nimi i pobił ich, a wszyscy padli ranni przed Kikianusem i jego ludem. Wielu z nich wziął do niewoli i podporządkował sobie, jak na początku, i rozłożył się obozem na ich ziemi, aby pobierać od nich daninę, jak zwykle. Kikianus walczył z Aramem i ludem Wschodu, podporządkował ich sobie, jak poprzednio, a oni zapłacili mu swoją zwyczajową daninę, po czym wrócił do swojej ziemi. Jaszer 72:4-5,11

A wszyscy mieszkańcy Wschodu zawrócili i wycofali się, Mojżesz i synowie Kusza poszli za nimi i podporządkowali ich sobie, i nałożyli na nich podatek, jak to było w ich zwyczaju. Aramejczycy również zostali podporządkowani przez Mojżesza i Kusza, i również zapłacili swój zwyczajowy podatek. Jasher 73:43,46

Abianus ustanowił dowódców w Edomie, a wszyscy Edomczycy stali się poddanymi i dannikami Abianusa, który powrócił do swojej ojczyzny, Kittim. Za swego panowania wystawił armię i wyruszył, by walczyć z mieszkańcami Brytanii i Kernanii, dziećmi Elizeusza, syna Jawana, i zwyciężył ich, czyniąc dannikami. Jasher 90:10,29

Jubileusze

I wstał Jakub wcześnie rano, czternastego dnia tego miesiąca, i dał dziesięcinę ze wszystkiego, co ze sobą przyniósł, zarówno z ludzi, jak i z bydła, ze złota, ze wszystkich naczyń i szat – tak, dał dziesięcinę ze wszystkiego. Jubileusze 32:2

I dał dziesięcinę ze wszystkich czystych zwierząt i złożył ofiarę całopalną, lecz nieczyste zwierzęta dał (nie) swemu synowi Lewiemu, a on oddał mu wszystkie dusze ludzi. I Lewi sprawował urząd kapłański w Betel przed Jakubem, swoim ojcem, przed dziesięcioma swoimi braćmi, i był tam kapłanem, a Jakub złożył ślub: tak oddał dziesięcinę Panu i poświęcił ją, i stała się dla Niego święta. I dlatego jest to ustanowione na tablicach niebieskich jako prawo, aby dziesięcina jadła przed Panem rok w rok, w miejscu, które zostało wybrane, aby Jego imię mieszkało, a temu prawu nie ma końca dni na wieki. To prawo jest spisane, aby było wypełniane co roku przez spożywanie drugiej dziesięciny przed Panem w miejscu, które zostało wybrane, i nic z niego nie pozostanie od tego roku do roku następnego. Jubileusze 32:8-11

A wszystkie dziesięciny z wołów i owiec będą poświęcone Panu i będą należeć do Jego kapłanów, którzy będą je spożywać przed Nim rok po roku. Tak bowiem jest ustanowione i wyryte o dziesięcinach na tablicach niebieskich. Jubileusze 32:15

I przemógł ich, i nałożył na nich daninę, aby mu płacili daninę, pięć owoców ze swojej ziemi, i zbudował Robel i Tamnatares. Jubileusze 34:8

Jakub posłał więc do swoich synów, aby zawarli pokój, i zawarli z nimi pokój, i nałożyli na nich jarzmo niewoli, tak że płacili daninę Jakubowi i jego synom na zawsze. I płacili daninę Jakubowi aż do dnia, w którym zstąpił do Egiptu. Jubileusze 38:12-13

Zaginione Księgi Biblii

I stało się, że wyszedł dekret cesarza Augusta, aby wszyscy Żydzi, którzy byli w Betlejem w Judei, zostali spisani. Józef rzekł: „Zadbam o to, aby moje dzieci zostały spisane, ale co mam zrobić z tą młodą kobietą? Wstydzę się ją spisać jako moją żonę; a jeśli ją spisz jako moją córkę, cały Izrael będzie wiedział, że nie jest moją córką. Gdy nadejdzie czas wyboru Pana, niech uczyni, co uzna za słuszne”. I osiodłał osła, i wsadził ją na niego, a Józef i Szymon poszli za nią i przybyli do Betlejem w odległości trzech mil. Protoewangelia 12:1-5

W trzysta dziewiątym roku panowania Aleksandra August wydał dekret nakazujący wszystkim ludziom udanie się do spisu ludności we własnym kraju. Józef więc wstał i wraz z Maryją, swoją małżonką, udał się do Jerozolimy, a następnie przybył do Betlejem, aby on i jego rodzina zostali spisani w mieście swoich ojców. Pierwsza Ewangelia Dzieciństwa Jezusa Chrystusa 1:4-5

Zapomniane Księgi Edenu

W czasach, gdy nasi ojcowie cieszyli się wielkim pokojem dzięki należytemu przestrzeganiu Prawa i byli w szczęśliwej sytuacji, tak że Seleukos Nikanor, król Azji, zatwierdził podatek na służbę świątynną i uznał nasz ustrój, właśnie wtedy pewni ludzie, działając w sposób sprzeczny z powszechną jednością, wciągnęli nas w liczne i różnorodne nieszczęścia. 4 Machabejska 2:10

Pragnąłem zbudować zamek między niebem a ziemią i chcę, żebyś przysłał mi mądrego i sprytnego człowieka spośród siebie, który by go dla mnie zbudował i odpowiedział na wszystkie moje pytania, a ja bym mógł płacić podatki i cła asyryjskie przez trzy lata. Historia Achikara 4:2

Sprowokowali nas i pokonali, a wielu mieszkańców naszego kraju uciekło do Egiptu z obawy przed podatkami, które król Egiptu nakazał nam nałożyć. Wtedy rzekł do króla: „Nie gniewaj się, panie mój! Udam się do Egiptu i zwrócę odpowiedzi faraonowi, pokażę mu ten list, odpowiem mu w

sprawie podatków i odeślę wszystkich, którzy uciekli; i zawstydzę twoich wrogów z pomocą Boga Najwyższego i dla szczęścia twojego królestwa". Historia Achikara 5:5,7

Lecz, mój panie, królu! To, co powiedziałeś w tym liście o podatkach w Egipcie przez trzy lata, jest teraz stabilnością królestwa, surową sprawiedliwością. A jeśli wygrasz, a moja ręka nie będzie w stanie ci odpowiedzieć, to mój pan, król, ześle ci podatki, o których wspomniałeś. Historia Achikara 5:24

A gdy faraon zobaczył, że Hajkar go pokonał i odpowiedział mu na jego pytania, natychmiast się rozgniewał i rozkazał zebrać dla niego trzyletnie podatki i przynieść je Hajkarowi. Wtedy król zaczął go wypytywać, jak mu się powodziło z faraonem od jego pierwszego przybycia aż do jego odejścia, i jak odpowiedział na wszystkie jego pytania, i jak przyjął od niego podatki, zmiany szat i dary. Król Sancheryb uradował się niezmiernie i rzekł do Hajkara: „Weź, co zechcesz z tej daniny, bo wszystko jest w zasięgu twojej ręki". Historia Achikara 6:36, 46-47

I nie wyrządziliśmy im żadnej krzywdy, stali się dla nas dannikami, a my oddaliśmy im ich łupy. Testament Judy 1:49

Potem poprosili nas o warunki pokoju; i po naradzie z ojcem naszym przyjęliśmy ich jako daniny. I dali nam pięćset kor pszenicy, pięćset bat oliwy, pięćset miar wina, aż do klęski głodu, kiedy zeszliśmy do Egiptu. Testament Judy 2:8-9